

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 2. mája 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **L. V.**, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. K. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 2. júna 2011, sp. zn. 23 To 34/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. V. sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 27. januára 2010, sp. zn. 1 T 83/2009, bol obvinený **L. V.** uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bodoch 2/, 3/ rozsudku zo spáchania pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ od presne nezistenej doby, najmenej od marca 2007 v obci L. č. X., okr. P., pravidelne týral svoju manželku **M. V.**, nar. X. tak, že ju bezdôvodne kopal a udieral rukami po celom tele a tvári, ťahával ju za vlasy, vulgárne jej nadával, nadával aj svojim deťom, všetkých vyhadzoval z domu a kričal za ňou vulgárne nadávky a naposledy dňa 2. mája 2008 ju fyzicky napadol tak, že ju päťou udrel do ľavého rebra a spôsobil jej zlomeninu rebra vľavo, čo si vyžiadalo asi dva týždne liečenia, čím jej takto spôsobil fyzické a psychické utrpenie,

2/ dňa 9. februára 2009 v priebehu dňa, v obci L., okr. P., viackrát telefonoval svojej manželke M. V., nar. X., kde jej vulgárne nadával a obviňoval ju z nevery, vyhrážal sa jej zabitím, pričom počas toho dňa sa stretol v P. s jej sestrou A. S., nar. X., ktorej povedal, že ju zabije a takto sa vyjadril aj pred J. Č., nar. X., čo u M. V. vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život,

3/ dňa 24. februára 2009 asi o 12.00 h telefonoval z čísla X. na telefónne číslo X. majiteľky M. V., nar. X., trvalé bydlisko L. č. X., okr. P., kde jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju dá zlikvidovať, čo u nej vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život.

Na podklade odvolania podaného obvineným L. V. rozhodol Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o vine v bode 1/, ako aj v celom výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného L. V. uznal v bode 1/ za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od 27. marca 2007 v obci L. č. 450, okr. P., pravidelne týral svoju manželku M. V., nar. X. tak, že ju bezdôvodne kopal a udieral rukami po celom tele a tvári, ťahával ju za vlasy, vulgárne jej nadával, nadával aj svojim deťom, všetkých vyhadzoval z domu a kričal za ňou vulgárne nadávky a naposledy dňa 2. mája 2008 ju fyzicky napadol tak, že ju päťou udrel do ľavého rebra a spôsobil jej zlomeninu rebra vľavo, čo si vyžiadalo asi dva týždne liečenia, čím jej takto spôsobil fyzické a psychické utrpenie.

Pri nezmenenom výroku o vine v bode 2/ a 3/ prvostupňového rozsudku Krajský súd v Trenčíne obvineného L. V. podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, 10 (desať) mesiacov a 1 (jeden) deň, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený L. V. písomným podaním zo 16. augusta 2011 podal prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. A. K., proti uvedenému rozsudku krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa

§ 388 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že okresný a krajský súd nebrali v dostatočnej miere do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a svedkov navrhnutých obhajobou ani nevypočuli, pričom vykonané dôkazy vyhodnotili jednostranne v jeho neprospech. Podľa dovolateľa konajúce súdy celú vec v priebehu trestného konania náležite neobjasnili a ich rozhodnutia vychádzajú z nesprávne zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho vec nesprávne posúdili po právnej stránke.

Namietal nesprávnosť skutkových zistení, tak prvostupňového ako aj odvolacieho súdu vo vzťahu ku všetkým skutkom, pričom uviedol, že skutky uvedené v bodoch 2/ a 3/ prvostupňového rozsudku sú účelovo vykonštruované jeho bývalou manželkou a pokiaľ by aj mal byť uznaný vinným, správne mal súd jeho konanie kvalifikovať podľa § 360 Tr. zák., ktorý obsahuje miernejšiu trestnú sadzbu. V dovolaní ďalej podrobne opisoval fyzické útoky, ktorých sa na ňom dopustila poškodená, opisoval podrobnosti, za ktorých sa skutky odohrali, a ktoré neboli predmetom preverovania orgánov činných v trestnom konaní, či konajúcich súdov.

Hoci dovolateľ neuviedol, že dovolanie podáva aj z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., v jeho ďalšej časti vytýkal napadnutému rozsudku a konaniu, ktoré mu predchádzalo chyby, ktoré obsahovo spadajú práve pod uvedený dovolací dôvod.

Argumentoval totiž tým, že konajúce súdy vyhodnotili vykonané dôkazy jednostranne v jeho neprospech, brali do úvahy iba dôkazy svedčiace v prospech poškodenej, čím prišlo k porušeniu zásady zabezpečenia práva na obhajobu ako základnej zásady trestného konania. V rozpore s medzinárodnými dohovormi a § 2 ods. 10 Tr. por. neboli s rovnakou starostlivosťou objasňované okolnosti svedčiace v prospech obvineného. K tomu prispel podľa dovolateľa aj Krajský súd v Trenčíne, keď sám nevypočul osoby svedčiace v prospech obvineného a nedoplnil tak dokazovanie v záujme náležitého zistenia skutkového stavu, resp. nevrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Obvinený L. V. ďalej poukázal na skutočnosť, že už v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku namietal porušenie práva na obhajobu, ku ktorému došlo tým, že v prípravnom konaní nebol informovaný o tom, že sa uskutoční oboznamovanie s výsledkami vyšetrovania. Uviedol, že pokiaľ sa tohto práva výslovne vzdal po vznesení obvinenia dňa 8. decembra 2008, nakoľko sám nemá právne vzdelanie a nebol poučený o následkoch vzdania sa práva na oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania, neuvedomoval si čo z takéhoto úkonu pre neho vyplýva, ako ani význam tohto procesného úkonu.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného L. V. na vyjadrenie poškodenej M. V. a okresnej prokuratúre Považská Bystrica, tieto procesné strany sa však k podanému dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadrili.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Podľa najnovšej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011) viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Aj keď obvinený L. V. v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. v dovolaní výslovne uviedol iba dovolací dôvod podľa písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por., z obsahu jeho námietok bolo zrejmé, že spadajú pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por., preto v tejto súvislosti dovolací súd preskúmaval dovolanie obvineného z hľadiska naplnenia oboch citovaných dovolacích dôvodov.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané chyby napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo obsahovo spadajúce pod dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnené neboli, a preto je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky zakladajúce podľa obvineného naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., je nutné podotknúť, že dôvodom pre podanie dovolania podľa písm. c/ § 371 ods. 1 Tr. por. je, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Pod pojmom zásadné porušenie práva na obhajobu mal zákonodarca na mysli, že v konaní boli najmä porušené ustanovenia o povinnej obhajobe. Táto podmienka dovolania je spravidla splnená vtedy, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu, napriek tomu, že ho mal mať, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase aj skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo dovolaním napadnuté.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd dospel k záveru, že Okresný súd Považská Bystrica vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností vymedzených v obžalobnom návrhu, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), resp. podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Neobstojí ani dovolacia námietka obvineného L. V. o porušení jeho práva na obhajobu v dôsledku toho, že sa nemohol oboznámiť s výsledkami vyšetrovania. Zo zápisnice o výsluchu obvineného z 8. decembra 2008 (č.l. 43-46 spisu) vyplýva, že obvinený bol pred začatím výsluchu riadne poučený aj podľa § 208 Tr. por. a po výsluchu výslovne vyhlásil, že sa výslovne vzdáva práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, ako aj práva na podanie návrhov na doplnenie vyšetrovania.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov zo strany oboch súdov, v dôsledku čoho podľa jeho názoru nebol náležite zistený skutkový stav.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa v tejto časti neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. zaoberal právnou námietkou obvineného L. V. poukazujúcou na nesprávne právne posúdenie zistených skutkov.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdmi nižších stupňov dovolací súd zistil, že okresný a následne i krajský súd rozhodli v súlade so stavom veci a zákonom, keď obvineného L. V. uznali vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko správne dospeli k záveru, že obvinený konal v priamom úmysle poškodiť záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím (skutok v bode 1/ rozsudku). Rovnako správna bola i právna kvalifikácia skutkov uvedených v bodoch 2/ a 3/ rozsudku, pretože obvinený spáchal dvoma čiastkovými útokmi pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a keďže sa ho dopustil na svojej manželke, ktorá mu bola osobou blízkou (§ 127 ods. 4 Tr. zák.), bolo správne jeho konanie kvalifikovať aj podľa § 360 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko za chránenú osobu sa v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. považuje aj osoba blízka.

Za tohto stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvineného rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. mája 2012

**JUDr. Emil B d ž o c h , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová